

ข้อบังคับคำนล

ว่าด้วยการกำหนดอัตราการเรียกเก็บภาษีอากรและภาษารัฐเนียมเพิ่มขึ้น

พ.ศ. 2539

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 มาตรา 76 และมาตรา 80 แห่งพระราชบัญญัติ
นิติและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 องค์การบริหารส่วนตำบลลงทุนออกข้อบังคับไว้
ว่าด้วยกำหนดของส่วนของอัตราการเรียกเก็บภาษีอากรและนายอำเภอ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับคำนล ว่าด้วยการกำหนดอัตราการเรียกเก็บภาษีอากร
และภาษารัฐเพิ่มขึ้น พ.ศ. 2539"

ข้อ 2 ให้เรียกเก็บภาษีอากรและภาษารัฐเนียมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของภาษีอากรและภาษารัฐ
เพิ่มขึ้น ดังต่อไปนี้

- (1) ภาคธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัชฎากรซึ่งสถานประกอบการจัดขึ้นในเขต
การเมืองอัตราคำนล
- (2) ภาษารัฐเนียมในอันดูภาคขายสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุราซึ่งร้านขายสุราดังอัญ
ชัญของประเทศไทยที่ห้ามนำเข้ามาในประเทศไทย
- (3) ภาษารัฐเนียมในอันดูภาคในการเดินทางบนด้วยทางน้ำโดยเดินทางโดยเรือสำเภา
- ข้อ 3 ให้เรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพิ่มจากอัตราที่เรียกเก็บตามประมวลรัชฎากรแล้วนี้
- (1) ในกรณีที่ประมวลรัชฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราอ้อยละสูงยิ่งให้เรียก
ในอัตราอ้อยละต่ำยิ่ง
- (2) ในกรณีที่ประมวลรัชฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราอ่อน ให้เรียกเก็บ
ในอัตราของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บตามประมวลรัชฎากร

ข้อ 4 การจัดเก็บภาษีอากรและภาษารัฐเนียมตามข้อ 2 และข้อ 3 มอบให้กรมที่ดินดำเนิน
การจัดเก็บภาษีอากรและภาษารัฐเนียมเรียกเก็บแทน ดังนี้

- (1) ภาษีอากรท่านข้อ 2 (1) และข้อ 3 มอบให้กรมสัมภาระ
- (2) ภาษารัฐเนียมตามข้อ 2 (2) มอบให้กรมสรรพาณิช
- (3) ภาษารัฐเนียมตามข้อ 2 (3) มอบให้กรมการปกครอง

ข้อ 5 เมื่อกรมสรรพากรซึ่งได้รับมอบให้เรียกเก็บภาษีอากรแทนตามข้อ 4 (1)
จะเก็บภาษีอากรเพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว

ขอ 6 เนื่องรัฐธรรมนูญและกรรมการปักธงชัยให้รับมอบให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียม
ตามมาตรา 4 (2) และ (3) แล้วแต่กรณี เรียกเก็บค่าธรรมเนียมเพื่อลงทุนบริหารส่วนตำบล
จะให้ยกเว้นใช้ความอัตราที่กำหนดในกฎหมายเดิม ให้สัมบูรณ์ตามเนื้อมหั้นจำนวนแบ่งออกเป็น
ภาระส่วนตำบล ภายในวันเดียวกันที่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมนั้น

มีราชการ พ.ศ. ๑๘๖๙ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๙

ลงชื่อ นพ. พิพากษา

(นายนพ. พิพากษา)

ประธานกรรมการบูรณาการส่วนตำบลลงนาม

ลงนาม

(นายสุวิทย์ ศุภารต)
นายอว่ากุลชานนิจ